

Τὸ ἐν Μυτιλήνῃ μέγαρον τοῦ Γυμνασίου.

ΔΥΟ ΩΡΑΙΑ ΚΤΙΡΙΑ ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝῃ.

Ἡ ἐρατεινὴ καὶ ἑλληνικωτάτη Μυτιλήνη, τὴν ὁποίαν διαπνέει κάποια ἰδιαιτέρα πνοὴ πολιτισμοῦ ἐξ ὅλων σχεδὸν τῶν πόλεων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, πλὴν τῶν εὐπρεπῶν ἰδιωτικῶν οἰκοδομῶν καὶ τῶν γραφικῶν ἐξοχικῶν ἐπαύσεων, ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἀπὸ τινος δύο καλλιπρεπέστατα κτίρια, ἄξια νὰ κοσμήσουν καὶ εὐρωπαϊκὴν ἀκόμη μεγαλοῦπολιν: τὸ *Γυμνάσιον* καὶ τὸν *Ναὸν τοῦ Ἁγίου Θεράποντος*.

Ὁ ναὸς τοῦ Ἁγ. Θεράποντος ἤρξατο κτιζόμενος κατὰ Ἰούνιον τοῦ 1894, τῆς ἐργασίας μετὰ μικρὰν ἐν τῷ μεταξὺ διακοπὴν εὐρισκομένης ἤδη εἰς τὸ πέρας τῆς.

Τὸ ὅλον κτίριον παρουσιάζει σχῆμα σταυροῦ βυζαντινοῦ, ἔχει δὲ μῆκος 35 μέτρ., πλάτος 25 καὶ ὕψος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ μέχρι τοῦ σταυροῦ τοῦ κεντρικοῦ θόλου 40 μέτρων. Ἔχει οἰκοδομηθῆ ἑξωτερικῶς ἐκ πωρίνου ροδοχρόου λίθου μετὰ μαρμάρων καὶ πλίνθων ἐκ Μασσαλίας λειῶν. Ὁ ῥυθμὸς εἶνε νεοβυζαντινός. Ἔχει πέντε ἐν ὄλῳ θόλους. Ἐκτίσθη δὲ κατὰ τοὺς αὐστηροτέρους ἀντισεισμικοὺς κανόνας διὰ τῶν τεσσάρων ἐν ἐκάστη γωνίᾳ πύργων καὶ τῆς ἐλαφρᾶς του στέγης, εἰργασμένης δι' ἀμερικανικῆς ξυλείας καὶ ἐπιτεκαλυμμένης ἐπὶ μὲν τῶν θόλων διὰ ψευδαργύρου (N^ο 18) κατὰ δὲ τὰ λοιπὰ μέρη διὰ κεράμων εὐρωπαϊκῶν

Αἱ ἐσωτερικαὶ διαρῆσεις καὶ ἀναλογίαι εἰσὶν ἀνάξια πρὸς τὴν ὅλην μεγαλοπρέπειαν καὶ τὸ ἐπιβάλλον τοῦ κτιρίου, ἡ δὲ ἐν

τοῖς καθέκαστα διακόσμησις ἔσται βεβαίως οὐχὶ ὑποδεεστέρα τῆς ἐλευθεριότητος τῶν Μυτιληναίων καὶ τῆς καλαισθησίας τοῦ ἀρχιτέκτονος.

Ἡ ἀνοικοδόμησις τοῦ Γυμνασίου Μυτιλήνης ἤρξαντο κατὰ

Ὁ ἐν Μυτιλήνῃ ναὸς τοῦ Ἁγίου Θεράποντος.

Μάιον τοῦ 1887 ἐπερατώθη δὲ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1891. Ἡ πρόσοψις τοῦ κτιρίου ἔχει μῆκος 60 καὶ πλάτος 40 μέτρων, ὕψος δὲ εἰς μὲν τὰς πτέρυγας 9 εἰς δὲ τὸν μεσόδομον 15 μέτρων. Ἀποτελεῖ σχῆμα Ε ἔμφιλον σχηματίζον ἔσωθι εὐρείαν αὐλὴν ὅπως δέχεται ἄπλετον πανταχόθεν τὸ φῶς καὶ τὸν ἀέρα.

Περιλαμβάνει δεκαπέντε αἰθούσας, ἐκ τῶν ὁποίων ἕξ διὰ τὴν

Ἀστικὴν Σχολὴν καὶ ἔξ̄ δια τὸ Γυμνάσιον. Εἰς τὸν δευτέρου ὄροφον εὔρηται ἡ αἴθουσα τῶν ἐξετάσεων καὶ τῶν τελετῶν ὡς καὶ ἡ βιβλιοθήκη, κάτωθι δ' αὐτοῦ τὰ γραφεῖα τῶν καθηγητῶν καὶ τὰ λοιπὰ σχετικὰ διαμερίσματα. Ὁ ῥυθμὸς τῆς οἰκοδομῆς εἶνε καθαρὸς ἑλληνικὸς κλασικὸς. Τὰ προπύλαια εἰσι κατεσκευασμένα ἐκ Πεντιελαιοῦ μαρμάρου, ἐπίσης καὶ αἱ ἐσωτερικαὶ κλίμακες αἱ ἀγούσαι εἰς τὸν πρῶτον ὄροφον.

Ἀργύριος Ἀδδαλῆς

Παραπλεύρως τοῦ Γυμνασίου ἐγείρεται τὸ γυμναστήριον, τέλειον ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν, περιλαμβάνον ἅπαντα τὰ ὄργανα τῆς νεωτέρας γυμναστικῆς διὰ τὴν σωμασκίαν τῶν μαθητῶν.

Ὁ ἀρχιτέκτων, ὁ φιλοτεχνήσας τὰ σχέδια ἀμφοτέρων τῶν κτιρίων τούτων καὶ δούς εἰς αὐτὰ τόσην χάριν καὶ ζωὴν εἰς ῥυθμὸν ἑλληνικὸν καὶ γραμμῆς κλασικῆς, εἶνε καὶ οὗτος τέκνον τῆς εὐάνδρου Μυτιλήνης. Εἶνε ὁ αὐτόθι γεννηθεὶς καὶ ἐγκατεστημένος κ. Ἀργύριος Κ. Ἀδδαλῆς, υἱὸς ἀρχιτέκτονος ἐπίσης. Ἄλλ' ὁ κ. Ἀδδαλῆς ἐκαλλιέργησε τὸ καλλιτεχνικὸν του πνεῦμα καὶ ἐπότισε τὴν ψυχὴν του ἐν τῇ μελέτῃ τῶν ἀρχαίων καὶ νεωτέρων ἀριστουργημάτων ἀποκομίσας κάποιον διαγυγέστερον φῶς ἐκ

τοῦ ἐλευθέρου Βασιλείου, τυχὼν εὐνοϊκῶν πρὸς τοῦτο περιστάσεων, διότι μετὰ τὸ πέρασ τῶν γυμνασιακῶν του σπουδῶν ἐν Μυτιλήνῃ καὶ τὴν αἰσίαν ἀποφοίτησίν του ἐκ τῆς ἐν Ἀθήναις Πολυτεχνικῆς Σχολῆς, παρέμεινε ἐπὶ πενταετίαν ἔτι ὡς βοηθὸς παρὰ τῷ ἀρχιτέκτονι Θεοφίλῳ Χάνσεν καὶ Ἐρνέστῳ Τσίλλερ εἰς τὰ κτίρια τῆς Ἀκαδημίας καὶ τοῦ Ζαπτείου, ἀναπτύξας οὕτω καὶ τελειοποιήσας, ὑπὸ τὴν μορφωτικὴν πείραν τῶν δύο ἐκείνων κορυφαίων τῆς παρ' ἡμῖν νεωτέρας ἀρχιτεκτονικῆς, ὅλην τὴν φιλόπονον καὶ φιλομαθῆ ἰδιοφυΐαν του.

Σὲ κάποιον τενεκὲν
καυχώμενον ἐπὶ πατραγαθία.

ΓΙΑΤΙ διπλοκορδώνεσαι, δὲν τὸ καταλαμβάνω.
Τάχα πῶς φόρτωμα βαρὺ φέρεις σὴν σάκκῃ ἐπάνω;
Μιὰ δόξα ξενὴ κουβαλεῖς κ' εἶσαι—μὴν ἀμφιβάλῃς—
Τοῦ πατρικοῦ σου ὀνόματος ἕνας ἄπλοῦς χαμάλης!

ΣΑΤΑΝΑΣ